

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314217831
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4314217831.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej, v právnej veci žalobcu: U. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XXXX/X, XXX XX W., zastúpený JUDr. Martou Ferienčíkovou, advokátkou, so sídlom Gogoľova 18, XXX 01 W., proti žalovanému: G. P. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom Ul. X. P. č. X, XXX XX D. zastúpený JUDr. Gabrielou Strýčekovou, advokátkou, Coborihu 2, 949 01 Nitra, o zaplatenie 11 234,30 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice (ďalej „súd prvej inštancie“) zo dňa 18. júla 2019 č.k. 11C/242/2014-250 (ďalej „rozsudok súdu prvej inštancie“), takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 11 234,30 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% proti žalovanému.

1.1. Za preukázaný mal skutkový stav, z ktorého zistil, že žalobca, ako dedič po poručiťelovi U. O., zomrelý dňa XX. XX. XXXX, osvedčením o dedičstvo zo dňa 04. 02. 2014 sp.zn. 2D/160/XXXX, Dnot 244/2013-K nadobudol dedením okrem iného aj podiel 1 vkladu na vkladnej knižke čísloXXXXXXXX/XXXX SPOROKNIŽKA KAPITÁL (ďalej aj ako „predmetná vkladná knižka“), založenej v Slovenskej sporiteľni, a. s., spoločný vklad - so zostatkom ku dňu smrti poručiťela vo výške 11 234,30 eura. Osvedčenie o dedičstve nadobudlo právoplatnosť 04. 02. 2014. Slovenská sporiteľňa, a. s. ku dňu smrti poručiťela, t.j. ku dňu XX. XX. XXXX, viedla na meno poručiťela a na meno Y., rod. Q. nar. XX. XX. XXXX, zomrelej dňa XX. XX. XXXX vkladnú knižku č. XXXXXXXXXXX/XXXX SPOROKNIŽKA KAPITÁL, zostatok 22 468,60 eura, spoločný vklad 22 468,60 eura, aktuálny zostatok 22 468,60 eura.

1.1.1. Y. P. notárskou zápisnicou N496/XXXX, NZ448449/XXXX, NCRza5822/XXXX, NCRIs45630/2013 zo dňa 22. XX. 2013 spísala závet, z ktorého vyplýva, že poručiťelka celý svoj majetok hnutelný ako aj nehnuteľný zanechala závetným dedičom Bc. P. H. v podiele 1, a P. F., ktorá je svokrou Bc. P. H., v podiele 1, tiež peniaze, či už v hotovosti alebo na vkladnej knižke, na ktorej sa nachádza asi 22 000 eur alebo 24 000 eur.

1.1.2. Osvedčením o dedičstve sp. zn. 2D/1/2014 zo dňa XX. 06. 2014 sp. zn. 2D/1/2014, Dnot18/2014 z XX.6.2014 v dedičskej veci po poručiťelke Y. P., rod. Q., nar. XX. XX. XXXX, zomr. XX. XX. XXXX nadobudol dedičstvo po poručiťelke závetný dedič G. P. H., rod. H., nar. XX. XX. XXXX, bez povinnosti výplaty z hodnoty ustupujúcej spoludedičke P. F., ktorá sa svojho nároku vzdala v prospech preberateľa bezodplatne. Súčasťou dedičstva, ktoré nadobudol G. P. H., bola aj vkladná knižka č. XXXXXXXXXXX/

XXXX SPOROKNIŽKA KAPITÁL, vedená v SLSP, a. s. na meno Y. P., so zostatkom ku dňu smrti 22 468,60 eura. Osvedčenie o dedičstve nadobudlo právoplatnosť XX. 06. 2014.

1.1.3. Z fotokópie vkladnej knižky č. XXXXXXXXXX/XXXX, vyplýva, že ako majitelia vkladnej knižky boli vedení Y. P. a U.

1.2. Žalobca sa podanou žalobou domáha vyplatenia podielu 1 z hodnoty vkladu na vkladnej knižke, ktorý podiel nadobudol osvedčením o dedičstve po jeho otcovi.

1.3. Po právnej stránke napadnutý rozsudok odôvodnil ustanoveniami obchodných podmienok banky, § 100 ods. 1, ods. 2, § 107 ods. 1, ods. 2, § 132, § 136 ods. 1, ods. 2, § 137 ods. 1, ods. 2, § 451 ods. 1, ods. 2, § 456, § 458, § 460, § 517 ods. 2, § 513, § 515 ods. 1, ods. 2, § 524 ods. 1, ods. 2, § 563, § 628 ods. 1, ods. 2, § 778, § 780 ods. 1, § 781 ods. 1, ods. 2, § 782, § 783 ods. 1, ods. 2, § 784 ods. 1, ods. 3 Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 2 ods. 1, ods. 2 písm. g/, § 18 ods. 1, § 19 ods. 1, § 20 zákona číslo 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o cenných papieroch“), § 8 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona číslo 47/1964 o peňažných službách občanom v znení neskorších predpisov.

1.4. V odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval nespornosť, že poručiteľia U. O. a Y. P. žili ako druh a družka a bývali spolu v zariadení X. T. S. n.o. v M.. Taktiež nebolo sporné, že založili vkladnú knižku, pričom ako majitelia sú uvedení U. O. a Y. P., ktorí spoločne vložili peňažné prostriedky ako vklad na túto vkladnú knižku a zostatok ku dňu smrti tak U.a O.a, ako aj Y. P. bol vo výške 22 468,60 eura. Ani jedna zo strán sporu nepreukázala, že išlo o vloženie peňažných prostriedkov patriacich výlučne len jednému z poručiteľov. Zo strany poručiteľov došlo k založeniu vkladnej knižky so spoločným vkladom, ktorí mal k vkladu rovnaké práva a povinnosti a boli oprávnení z právnych úkonov spoločne a nerozdielne. Poručiťelka Y. P. v závete sama označila peniaze na vkladnej knižke ako spoločne nadobudnuté s poručiťelom U.om O.om. Y. P. však peňažné prostriedky na vkladnej knižke pri zriadení závetu považovala len za svoje vlastníctvo dôvodiac, že jej ich nebohý U. O. pred smrťou daroval s tým, aby mala zabezpečenú budúcnosť. Finančné prostriedky na vkladnej knižke boli v podielovom spoluvlastníctve U.a O.a a Y. P. pri rovnosti ich podielov podľa § 136 a § 137 Občianskeho zákonníka.

1.5. Ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že za trvania vkladového vzťahu a do smrti poručiťela U.a O.a nedošlo k zmene majiteľa predmetnej vkladnej knižky. Žalobca spochybnil darovanie vkladnej knižky, resp. peňažných prostriedkov v podiele 1 Y. P.. Dôvodil tým, že jeho otec ho pred smrťou informoval, že má nasporený určitý obnos peňažných prostriedkov a nespomínal, že by ich daroval Y. P.. Taktiež ani Y. P. nespomínala, že by jej pred smrťou U. O. peňažné prostriedky na vkladnej knižke daroval. Iba samotné tvrdenie poručiťelky o darovaní peňažných prostriedkov U.om O.om nie je postačujúce. Darovanie nepreukazuje ani to, že Y. P. mala k dispozícii vkladnú knižku, keďže bola jednou z jej majiteľov, s U.om O.om žila ako druh a družka, takže ju k dispozícii a v držbe mohla mať kedykoľvek a preto nie možné predpokladať, že by vkladnú knižku mala Y. P. práve titulom daru. Závet, v ktorom darovanie spomína, spísala až po smrti U.a O.a. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že k platnému darovaniu vkladnej knižky nedošlo, a to aj z dôvodu, že vkladná knižka je cenným papierom a na jej darovanie sa vyžadovala písomná forma podľa § 30 ods. 4 zákona o cenných papieroch. Táto podmienka splnená nebola, preto nebolo preukázané, že došlo za života U.a O.a k prevodu vkladu na vkladnej knižke na Y.. V čase spísania závetu Y. P. nebola výlučnou vlastníčkou vkladu na vkladnej knižke, bola vlastníčkou tam uložených peňažných prostriedkov iba v podiele 1, ktorý predstavuje výšku 11 234,30 eura. Žalobca nadobudol dedičstvo po poručiťelovi U. O., predstavujúce podiel 1 zostatku finančných prostriedkov na tejto vkladnej knižke vo výške 11 234,30 eura tak, ako to vyplýva z osvedčenia o dedičstve.

1.6. Žalovanému bol vyplatený celý vklad na vkladnej knižke v sume 22 468,60 eura a taktiež bola táto vkladná knižka zrušená. Tým, že žalovaný si ponechal aj sumu 11 234,30 eura, ktorá mu neprislúcha titulom dedenia a v tejto výške ako spoluveriteľovi (dedičovi po neb. Y. P.), vznikla mu aj povinnosť podľa § 515 Občianskeho zákonníka vydať žalobcovi ako spoluveriteľovi (dedičovi po neb. U. O.), jeho podiel, vzhľadom na jeho 1 spoluvlastnícky podiel ku vkladu. Ponechaním si tejto sumy vzniklo žalovanému bezdôvodné obohatenie na úkor žalobcu, ktoré je povinný žalobcovi vydať s poukazom na § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko si túto peňažnú sumu ponechal bez právneho dôvodu. Súd preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 11 234,30 eura.

1.7. K vznesenej námietke premĺčania zo strany žalovaného, súd prvej inštancie neprihliadol a túto neakceptoval dôvodiac, že nárok žalobcu premĺčaný nie je. Žalobca si nárok uplatnil žalobou doručenou súdu 25. 08. 2014, pričom nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia si žalobca mohol uplatniť proti žalovanému najskôr 26. 08. 2014, kedy došlo k vyplateniu zostatku finančnej čiastky z vkladnej knižky žalovanému. Žalobca preukázateľne vedel o tom, že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu dňa 22. XX. 2014, čo vyplýva z pokusu o zmier, v ktorom bolo uvedené, že

žalovaný dňa 26. 08. 2014 vybral peňažné prostriedky z vkladnej knižky. Ani návrhom na zmenu žaloby nedošlo k uplynutiu premlčacej doby, nakoľko žalobca si návrhom na zmenu žaloby uplatnil na základe tých istých skutočností, ako boli opísané v žalobe, nárok na zaplatenie sumy 11 234,30 eura. Nejde o úplne nový nárok v porovnaní s pôvodným obsahom žaloby.

1.8. Nárok na zaplatenie úroku z omeškania súd žalobcovi nepriznal dôvodiac, že v pôvodne podanej žalobe si nárok neuplatnil a uplatnil si ho až v zmenenej žalobe z 19. XX. 2017, doručenej súdu dňa 23. XX. 2017, ktorý nárok považoval súd prvej inštancie za premlčanú a v tejto časti akceptoval žalovaným vznesenú námietku premlčania. Za začiatok plynutia premlčacej lehoty považoval deň XX. XX. 2014, t.j. nasledujúci deň po doručení výzvy žalobcu žalovanému za zaplatenie dlžnej sumy. Nárok si žalobca na zaplatenie úrokov z omeškania uplatnil až žalobou zo dňa 23. XX. 2017, t.j. po uplynutí trojročnej premlčacej doby.

1.9. Náhradu trov konania v rozsahu 100% súd prvej inštancie priznal žalobcovi, ktorý mal v konaní úspech, neúspech mal iba v časti uplatneného príslušenstva, úrokov z omeškania.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu napadol odvolaním žalovaný. Dôvodil, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP), že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

2.1. Vytýka súdu prvej inštancie, že sa nezaoberal tým, či podanie žalobcu spĺňa podmienky uvedené v § 129 CSP a pokračoval v konaní bez toho, aby vyzval žalobcu, aby svoju žalobcu, návrh na vydanie vkladnej knižky a neurčitú žalobnú žiadosť (petit) - umožniť žalobcovi výber jeho podielu z vkladnej knižky, doplnil a opravil tak, aby bolo podanie žalobcu úplné, zrozumiteľné a správne. Neúplnosť, nezrozumiteľnosť alebo nesprávnosť petitu spravidla zakladá nemožnosť súdu pokračovať v konaní, kým sa žalobný návrh neopraví alebo nedoplní. Súd prvej inštancie pokračoval v konaní napriek tomu, že žalobca nešpecifikoval petit riadne a neuviedol jasný a vykonateľný žalobný návrh, ktorý by obsahoval konkrétnu sumu, ktorú ako podiel na vkladnej knižke si žalobca uplatňuje voči žalovanému. Súd prvej inštancie sa dopustil vážnych procesných pochybení, keď pokračoval v konaní bez toho, aby uznesením vyzval žalobcu na doplnenie alebo opravenie podania v súlade s ustanovením § 129 CSP. Žalobca po viac ako troch rokoch doručil súdu prvej inštancie návrh na zmenu žaloby, ktorý súd prvej inštancie pripustil.

2.2. Žalovaný vzniesol námietku premlčania tak proti samotnému nároku na zaplatenie sumy 11 234,30 eura, ako aj voči úroku z omeškania dôvodiac, že tento nárok si žalobca uplatnil po viac ako troch rokoch, počas ktorej doby súd konal na základe zmätočného žalobného návrhu.

2.3. Odvolateľ v podanom odvolaní potvrdil, že U. O. a Y. P. neboli manželia, žili spolu ako druh a družka a spoločne si vybrali produkt v Slovenskej sporiteľni, a.s. spoločný vklad na vkladnej knižke. Okrem spoločného vkladu mali aj svoje výlučné finančné prostriedky, a to otec žalobcu mal ďalšie dve vkladné knižky. Aj Y. P. mala okrem predmetnej vkladnej knižke bankový účet vedený na svoje meno a tiež mala finančné prostriedky uložené v hotovosti v zariadení sociálnych služieb. Po úmrtí U.a O.a Y. P., ktorá bola oprávnená s celým vkladom nakladať, rozhodla sa prejavíť svoju poslednú vôľu a spísala záver do notárskej zápisnice. Nestotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie o podielovom spoluvlastníctve finančných prostriedkov uložených na predmetnej vkladnej knižke. Obaja majitelia mali vo vzťahu k banke postavenie solidárnych veriteľov a ich vzájomné vzťahy sa mali spravovať ustanoveniami § 512 a nasl. Občianskeho zákonníka. Právny pomer medzi solidárnymi veriteľmi však nevyplýval z ich solidárneho oprávnenia. Spoluveritelia nemajú zákonný nárok na rozdelenie prijatého plnenia, takýto nárok môže byť založený len ich vnútorným vzájomným pomerom. V prípade aktívnej solidarity zákon neurčuje, akým spôsobom sa má plnenie rozdeliť medzi solidárnych veriteľov a preto rozhoduje len vnútorný vzájomný pomer medzi nimi. V danom prípade žalobca nepreukázal existenciu vnútorného vzťahu medzi U.E. ako spoluveriteľmi, preto žalovaný nie je žalovanému ako dedičovi spoluveriteľa U.a O.a, ktorý predumrel spoluveriteľku neb. Y. P., nič dlžný. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by si majitelia pred zriadením spoločnej vkladnej knižky zmluvne vymedzili svoje vzájomné práva a povinnosti vo vzťahu k finančným prostriedkom na vkladnej knižke. Dôkazné bremeno je na žalobcovi. Žalobca nepreukázal existenciu takej dohody medzi J., z ktorej by vyplývalo žalobcove právo na polovicu finančných prostriedkov z vkladu na vkladnej knižke, resp. že by žalovaná po smrti neb. U.a O. mohla nakladať s vkladom len do výšky jednej polovice finančných prostriedkov uložený na vkladnej knižke. Nebolo tiež preukázané, že by úspory vložené ako vklad vznikli zo spoločných prostriedkov U.a O. a Y. P. a tvorili predtým podielové spoluvlastníctve. Súd prvej inštancie preto nesprávne právne vec posúdil, keď vyhovel žalobe žalobcu a priznal mu voči žalovanému nárok na vyplatenie 1 zostatku spoločného vkladu na vkladnej knižke, t.j. v sume 11 234,30 eura. Taktiež nesprávne aplikoval ustanovenie § 18 ods.

1 zákona o cenných papieroch, keď nevzal do úvahy, že u Y. P. nešlo o prevod, ani prechod cenného papiera, keďže táto bola majiteľkou spoločného vkladu, nedošlo k z mene právneho postavenia Y. P., ktorá bola oprávnená aj naďalej s finančnými prostriedkami v celom rozsahu nakladať z dôvodu, že išlo o spoločný vklad a nie o vkladnú knižku znejúcu len na meno neb. U.a O..

2.4. Žalovaný nadobudol dedičstvo - vkladnú knižku so zostatkom vo výške 22 468,60 eura v dobrej viere ako pravý dedič, finančné prostriedky mu boli vyplatené, keďže žalobca ako navrhovateľ umorovacieho konania nepreukázal uplatnenie svojho nároku na súde v zmysle ustanovenia § 13 ods. 2 vyhlášky o peňažných službách občanom.

2.5. Z opatrnosti, ak by odvolací súd nevyhovел odvolaniu žalovaného a potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, žiada o povolenie splátkového kalendára primeraného výške finančného plnenia, nakoľko nie je vo finančných možnostiach a schopnostiach žalovaného získať v tak krátkom čase - do troch dní od právoplatnosti rozsudku finančné prostriedky vo výške 11 234,30 eura, keďže žalovaný tieto spotreboval.

2.6. Navrhuje vyhovieť odvolaniu žalovaného a rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, alebo zmeniť napadnutý rozsudok a žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalobca v podanom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného sa nestotožnil s tvrdením žalovaného o nejasnosti a nezrozumiteľnosti žalobného návrhu. Žalobca počas súdneho konania nezmenil rozhodujúce skutočnosti tvrdené v žalobe, pokiaľ ide o zaplatenie sumy 11 234,30 eura, prispôobil iba právnu argumentáciu priebehu súdneho konania. Až v súdnom konaní bolo preukázané, že žalovaný vkladnú knižku zrušil a celý vklad v sume 22 468,60 eura vybral. V súlade s ustanovením § 139 CSP je žalobca oprávnený počas konania so súhlasom súdu meniť žalobu.

3.1. Nestotožnil sa s tvrdením žalovaného o premlčaní jeho nároku a s jeho tvrdením, že nárok si uplatnil až zmenou žaloby, ktorá bola súdu podaná po uplynutí premlčacej doby. Súd prvej inštancie nepriznal žalobcovi úrok z omeškania. Nestotožnil sa s týmto výrokom súdu prvej inštancie, nakoľko premlčaný mohol byť iba úrok z omeškania do 01. XX. 2014. Odvolanie proti zamietajúcej časti rozsudku však nepodal.

3.2. Ďalej uvádza, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že U. O. nedaroval Y. P. peňažné prostriedky uložené na vkladnej knižke a ani jej nedaroval vkladnú knižku. Preukázateľne U. O. pred smrťou nevybral z vkladnej knižky žiadne peňažné prostriedky a neodovzdal ich Y. P.. Ku dňu smrti U.a O.a bola na vkladnej knižke suma 22 468,60 eura a táto suma bola aj v deň smrti Y. P.. Keďže U. O. nedaroval peňažné prostriedky na vkladnej knižke Y. P., nemohla následne Y. P. závetom zanechať peňažné prostriedky žalovanému a žalovaný nemohol zdediť sumu 22 468,60 eura.

3.3. Žalobca predmetné finančné prostriedky z vkladnej knižky zdedil v dedičskom konaní. Notárka JUDr. Q. O., ktorá prejednávala dedičstvo po neb. Y. P. už niekoľko mesiacov pred prejednaním dedičstva mala vedomosť o tom, že vkladná knižka bola vedená ako spoločný vklad dvoch majiteľov s rovnakými právami a povinnosťami a vedela aj to, že vkladnú knižku mal v držbe žalovaný. Zo závetu Y. P. vyplýva, že notárka ako súdna komisárka mala vedomosť o tom, že vkladná knižka je vedená ako spoločný vklad dvoch majiteľov s rovnakými právami a povinnosťami a peniaze uložené na tejto vkladnej knižke nadobudli spoločne obidvaja poručníci. Pri spísaní závetu bol prítomný aj žalovaný. Je málo pravdepodobné, že Y. P. pri zriaďovaní závetu vedela presne aj rodné číslo žalovaného, pretože po smrti svojho druhu bola v zlom psychickom rozpoložení a krátko po jeho smrti aj ona zomrela. Notárka, ako súdna komisárka vedela, že vkladná knižka nie je vedená iba na meno Y. P., ale aj na meno U. O. a je vedená ako spoločný vklad dvoch majiteľov. Aj zo závetu Y. P. jednoznačne vyplýva, že peniaze na vkladnej knižke nadobudli spoločne s priateľom U.om O.om. Keďže medzi U.om O.om a Y. P. nebola iná dohoda, je potrebné vychádzať zo skutočnosti, že U. O. bol vlastníkom peňažných prostriedkov v jednej polovici a Y. P. bola vlastníčkou peňažných prostriedkov v jednej polovici. Y. P. mohla za života, ako aj o smrti poručníka U.a O.a vybrať peňažné prostriedky z vkladnej knižky, avšak ich nemohla všetky vlastníť, pretože polovica peňažných prostriedkov patrila U. O..

3.4. Navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalovaný v podanom písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu opätovne zotrval a zopakoval svoje tvrdenia o nedodržaní lehoty v umorovacom konaní, o tom, že Y. P. po smrti U.a O.a bola oprávnená ako rovnocenný majiteľ vkladu nakladať s celým zostatkom na vkladnej knižke založenej ako spoločný vklad, ďalej na tom, že notár JUDr. U. O. ako súdny komisár v dedičskom konaní po poručníkovi U. O. nebol oprávnený do aktív dedičstva zahrnúť aj spoločný vklad a už vôbec nebol oprávnený rozdeliť ho. Opätovne zopakoval svoje tvrdenia o postavení solidárnych veriteľov voči banke, ďalej že argumentácia poukazujúca na ustanovenia zákona o cenných papieroch a darovaní vkladnej knižky neobstojí, nakoľko Y. P. bola majiteľkou spoločného vkladu a nenadobúdala vklad ako nový majiteľ. Ďalej

uviedol, že žalovaný sa na úkor žalobcu neobohatí. Na základe osvedčenia o dedičstve predložil banke vkladnú knižku, na základe čoho mu banka vyplatila zostatok na vkladnej knižke. Na predmetnú vec nie je možné aplikovať ustanovenia o bezdôvodnom obohatení, nakoľko žalovaný nesplnil ani jednu podmienku bezdôvodného obohatenia.

4.1. Žiada odvolaniu žalobcu vyhovieť, rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, resp. zmeniť rozsudok a žalobu žalobcu zamietnuť.

5. Žalobca k vyjadreniu žalovaného taktiež zopakoval svoje tvrdenia a zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach. Zopakoval, že v žalobe vymedzil predmet sporu, priložil aj Oznámenie Slovenskej sporiteľne o začatí umorovacieho konania, ako aj o predložení vkladnej knižky žalovaným. Až počas súdneho konania predložil žalovaný dňa 17. 02. 2016 potvrdenie o prijatí podania klienta, ktoré vystavila Slovenská sporiteľňa dňa 30. 07. 2014 a doručila žalovanému a nie žalobcovi. Žalovaný mal vedomosť o tom, že vkladná knižka bola vedená ako spoločný vklad dvoch majiteľov s rovnakými právami a povinnosťami. Taktiež vedel, že žalobca predložil banke osvedčenie o dedičstve a tiež vedel, že s vkladom je možné nakladať len po predložení vkladnej knižky. Napriek tomu vybral z vkladnej knižky aj dedičstvo po poručiťovi U. O., ktoré patrí žalobcovi. Navyše notárka, ako súdna komisárka, prejednávajúca dedičstvo po Y. P., bez právneho dôvodu do aktív dedičstva započítala zostatok na vkladnej knižke vo výške 22 468,60 eura, hoci mala vedomosť o tom, že vkladná knižka mala dvoch majiteľov s rovnakými právami a povinnosťami. Je nepochybné, že žalovaný konal v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Opätovne zopakoval svoj názor k tvrdeniu žalovaného o premlčaní jeho nároku, o tom, že k platnému darovaniu vkladnej knižky ako cenného papiera nedošlo a nedošlo ani k darovaniu vkladu na vkladnej knižke. Zopakoval svoje tvrdenia o tom, že notárka JUDr. Q. O. bez právneho dôvodu prejednala po poručiťovke Y. P. vklad na vkladnej knižke v celom rozsahu. Dedičské rozhodnutie nezakladá právne vzťahy, ale len ich deklaruje. Bez akejkoľvek pochybnosti bolo preukázané, že banka vyplatila dňa 26. 08. 2014 žalovanému celý vklad, v dôsledku čoho sa žalovaný na úkor žalobcu obohatil o sumu 11 234,30 eura.

5.1. Rozsudok súdu prvej inštancie navrhuje ako vecne správny potvrdiť.

6. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku - zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalobcu podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, súc viazaný dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 219 ods. 3 CSP, ako aj po postupe podľa § 382 CSP, bez potreby zopakovania, či doplnenia dokazovania, dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a opodstatnené, rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku správny, preto napadnutý rozsudok vo veci samej podľa § 387 ods. 1 CSP čiastočne z iných právnych dôvodov, potvrdil.

5. V predmetnej veci súd prvej inštancie rozhodol podľa procesných ustanovení zákona číslo 99/1963 Zb., Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol účinný do 30. 06. 20XX. Od 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon číslo 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

5.1. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

6. Predmetom konania v danej veci bola žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal vydania sumy 11 234,30 eura z titulu dedičstva po jeho otcovi od žalovaného, ktorý predmetnú sumu vybral z vkladnej knižky a ponechal si ju.

6.1. Súd prvej inštancie žalobe žalobcu vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 11 234,30 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu v časti úrokov z omeškania z tejto sumy zamietol.

6.2. S rozsudkom súdu prvej inštancie sa nestotožnil žalovaný a napadol ho v celom rozsahu, t.j. aj v zamietajúcej časti odvolaním. Žalobca v zamietajúcej časti úrokov z omeškania odvolanie nepodal.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Odvolací súd, rozhodujúc o odvolaní žalovaného, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie žalovaného a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny. Iba čiastočne sa nestotožnil s jeho odôvodnením, keď súd prvej inštancie právne posudzoval vec jednak podľa zákona o cenných

papieroch, či zákona o peňažných službách občanom, resp. podľa niektorých ustanovení Občianskeho zákonníka (napr. ustanovenie § 513, § 515, či 524, § 563), s ktorým právnym posúdením sa odvolací súd nestotožnil. Súd prvej inštancie vykonal v danej veci dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy aj správne vyhodnotil, odvolací súd sa nestotožnil iba s niektorým právnym posúdením danej veci. Taktiež dospel k záveru, že v danej veci nebolo potrebné zopakovať dokazovanie a ani toto dokazovanie, vykonané súdom prvej inštancie doplniť a za týmto účelom nariadiť pojednávanie. Keďže výrok napadnutého rozsudku vyhodnotil ako vecne správny, súd prvej inštancie iba vec čiastočne nesprávne právne posúdil, odvolací súd iba doplnil dôvody iného právneho posúdenia.

9. V danej veci je potrebné vychádzať z právneho základu, že tak žalobca, ako aj žalovaný získali vklad z predmetnej vkladnej knižky titulom dedičstva po poručiťeloch U. O. (žalobca ako zákonný dedič) a Y. P. (žalovaný ako závetný dedič), z ktorého dôvodu je potrebné v danej veci aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o dedení.

XX. Taktiež je nesporné, že poručiťelia U. O. a Y. P. spoločne založili vkladnú knižku, na ktorú ukladali svoje úspory. Nakoľko spoločne vkladali úspory, vkladná knižka bola nesporne v ich podielovom spoluvlastníctve. Skutočnosť, že vkladnú knižku založili spoločne a spoločne na ňu vkladali i finančné prostriedky, nebola medzi stranami sporná. Z tohto dôvodu nemôže byť ani sporná skutočnosť, že vkladná knižka bola v podielovom spoluvlastníctve oboch poručiťelov. Keďže žiadna dohoda o veľkosti podielov vkladu na tejto vkladnej knižke preukázaná medzi poručiťelmi nebola, je potrebné vychádzať z toho, že ich spoluvlastnícke podiely k predmetnej vkladnej knižke boli rovnaké (§ 137 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že vklad na predmetnej vkladnej knižke bol v podielovom spoluvlastníctve poručiťelov U. O. a Y. P.. Túto skutočnosť nepochybne preukazuje aj fotokópia vkladnej knižky, ktorá sa nachádza v pripojenom dedičskom spise Okresného súdu Skalica sp.zn. 2D/1/2014 na č.l. 33. Z tejto fotokópie jednoznačne vyplýva, že za majiteľa vkladnej knižky bola označená tak Y. P., ako aj U. O., ktorá skutočnosť zakladá dôvod na konštatovanie, že Y. P. a U. O. boli podielovými spoluvlastníkmi finančných prostriedkov, nachádzajúcich sa na tejto vkladnej knižke. V tejto časti odvolací súd poukazuje na správnosť záveru súdu prvej inštancie, uvedený v napadnutom rozsudku a na tento záver, s ktorým sa stotožnil, ďalej iba poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

XX.1. Nepochybne správny záver bol súdu prvej inštancie aj v tom smere, že v konaní nebolo preukázané žiadnym právne relevantným dôkazom, že by U. O. za života daroval finančné prostriedky z predmetnej vkladnej knižky podiele 1 Y. P.. Taktiež je nepochybné, že U. O. a Y. P. žili spoločne a spoločne vkladali na predmetnú vkladnú knižku svoje úspory. Za situácie, že U. O. dňa XX. XX. XXXX zomrel a strany sporu neprodukovali žiadny dôkaz o tom, že do tohto dátumu by bola uzavretá darovacia zmluva na polovičný podiel úspor na predmetnej vkladnej knižke darcom U. O. obdarovanej Y. P., nie je možné konštatovať, že by U. O. predmetný podiel na finančných úsporách daroval Y. P. a to aj napriek tomu, že Y. P. túto skutočnosť vyhlásila v závete. V tejto situácii je potrebné tiež prihliadnuť na skutočnosť, že Y. P. závet spísala dňa 22. XX. XXXX, t.j. 12 dní po smrti U. O. a, pričom sama dňa XX. XX. XXXX, t.j. tri týždne po spísaní závetu a viac ako mesiac po smrti U. O. a, zomrela.

XX.2. Odvolací súd sa stotožnil tak so záverom súdu prvej inštancie, že v danej veci ani jedna zo sporových strán nepreukázala, že išlo o vloženie peňažných prostriedkov patriacich výlučne len jednému z poručiťelov. Obaja poručiťelia spoločne vkladali finančné prostriedky na túto vkladnú knižku a preto boli k vkladu na vkladnej knižke oprávnení a povinní spoločne a nerozdielne. Teóriu žalovaného o darovaní podielu na spoločných úsporách Y. P. vyvracia žalobca tvrdením, že otec ho pred smrťou informoval o úsporách a nespomínal, že by svoj podiel daroval Y. P.. Je nesporné, že Y. P., ako spolumajiteľka úspor na tejto vkladnej knižke mohla mať k dispozícii vkladnú knižku, avšak ani táto skutočnosť nemôže zakladať dôvod na konštatovanie, že bola vlastníčkou všetkých úspor na predmetnej vkladnej knižke. Neexistencia akejkoľvek formy darovacej zmluvy (resp. akéhokoľvek iného dôkazu) na predmetný 1 podiel U. O. a na vklad na predmetnej vkladnej knižke má za následok, že vklad na tejto vkladnej knižke bol ku dňu smrti U. O. a v podielovom spoluvlastníctve U. O. a Y. P. a to každý v podiele 1 a bol teda tento podiel predmetom dedičstva po U. O..

XX.3. Ďalej v tejto súvislosti je potrebné tiež poukázať na skutočnosť, že v čase rozhodovania notárky JUDr. Q. O., ako súdnej komisárky v dedičskej veci po poručiťelke Y. P. dňa XX. 06. 2014 sp.zn. 2D/1/2014, Dnot/18/2014, na základe ktorého nadobudol žalovaný vklad na vkladnej knižke v celom rozsahu (22 468,60 eura), bolo už osvedčením o dedičstve zo dňa 04. 02. 2014 (právoplatné dňa 04. 02. 2014) rozhodnuté o nadobudnutí dedičstva po nebohom U. O., okrem iného aj sumy z predmetnej vkladnej knižky v podiele 1 (11 234,30 eura), žalobcom. Navyše, ak sa v dedičskom spise 2D/1/2014 nachádza fotokópia predmetnej vkladnej knižky, muselo byť vec prejednávajúcej notárke zrejmé a jasné, že predmetom dedičského konania po poručiťelke Y. P. nemôže byť celý zostatok vkladu na vkladnej

knižke, a to aj napriek tomu, že závetom Y. P. odkázala celú sumu na predmetnej vkladnej knižke (22 468,60 eura) žalovanému. Iba samotné prehlásenie poručiťky Y. P. v predmetnom závete o darovaní podielu U. a O. a jej, nie je postačujúce na konštatovanie o platnosti darovacej zmluvy. Minimálne mala vec prejednávajúca notárka túto sumu (11 234,30 eura) považovať za spornú a pri rozhodovaní o dedičstve po poručiťke nemala na túto sumu prihliadať.

XX. V danej veci sa žalobca domáha vydania sumy 11 234,30 eura od žalovaného nepochybné titulom dedenia. Z tohto dôvodu je potrebné v danej veci aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce dedičské konanie. Súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenie § 460 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa dedičstvo nadobúda smrťou poručiťka. Ak teda poručiť U. O. v čase svojej smrti bol spolumajiteľom vkladu na vkladnej knižke s celkovým zostatkom 22 468,60 eura, a ak nebol produkovaný dôkaz o darovaní týchto finančných prostriedkov Y. P., jeho podiel 1 predstavoval sumu 11 234,30 eura, žalobca, ako oprávnený dedič, bol oprávnený túto sumu zdediť a nadobudnúť do svojho vlastníctva. Keďže sa tak nestalo, nakoľko žalovaný na základe osvedčenia o dedičstve nadobudol predmetné úspory v celej výške, t.j. v sume 22 468,60 eura a odmietol žalobcovi vydať jeho podiel 1, bol žalobca oprávnený domáhať sa žalobou o vydanie tejto sumy.

XX.1. Ustanovenia o dedičstve zakotvené v Občianskom zákonníku túto situáciu neriešia, odvolací súd, aplikujúc čl. 4 Civilného sporového poriadku (ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci). Z tohto dôvodu najbližšie na riešenie danej situácie je ustanovenie § 485 Občianskeho zákonníka, ktoré sa týka ochrany oprávneného dediča.

XX.2. Podľa ustanovenia § 485 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak sa po prejednaní dedičstva zistí, že oprávneným dedičom je niekto iný, je povinný ten, kto dedičstvo nadobudol, vydať oprávnenému dedičovi majetok, ktorý z dedičstva má. Podľa zásad o bezdôvodnom obohatení tak, aby nemal majetkový prospech na ujmu pravého dediča.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia nepravý dedič má právo, aby mu oprávnený dedič nahradil náklady ktoré na majetok z dedičstva vynaložil; takisto mu patria úžitky z dedičstva. Ak však vedel alebo mohol vedieť, že oprávneným dedičom je niekto iný, má právo len na náhradu nevyhnutných nákladov a je povinný oprávnenému dedičovi okrem dedičstva vydať i jeho úžitky.

XX. Súd prvej inštancie vyššie uvedené ustanovenie analogicky neaplikoval, odvolací súd preto podľa § 382 CSP vyzval strany sporu, aby sa k možnému použitiu tohto ustanovenia vyjadrili.

XX.1. Žalobca v písomnom vyjadrení opätovne zopakoval všetky svoje tvrdenia týkajúce sa skutkového stavu a dodal, že predmetné ustanovenie § 485 ods. 1 Občianskeho zákonníka bolo v doterajšom rozhodovaní súdom prvej inštancie aplikované per analogiam, i keď v odôvodnení napadnutého rozsudku nie je toto ustanovenie explicitne uvedené.

XX.2. Žalovaný v podanom písomnom vyjadrení, okrem zopakovania skutkového stavu uviedol, že ustanovenie § 485 Občianskeho zákonníka je výlučným právnym prostriedkom ochrany oprávneného dediča na vydanie dedičstva, v podstate ide o žalobu na plnenie alebo na vydanie. Opätovne namietal, že žalobca podal žalobu na vydanie veci - vkladnej knižky a nie žalobu na plnenie, zaplatenie finančných prostriedkov, ktorú zmenu žaloby doručil súdu po uplynutí premlčacej doby. Ustanovenie § 485 Občianskeho zákonníka poskytuje osobitný spôsob ochrany oprávnenému dedičovi, táto zákonná úprava však nestotožňuje ochranu oprávneného dediča s ochranou vlastníka a odlišuje sa v tom, že právo dediča na vydanie dedičstva sa premlčuje v trojročnej premlčacej dobe. V prejednávanej veci Osvedčenie o dedičstve po poručiťke Y. P. nadobudlo právoplatnosť dňa XX. 06. 2014. Žalobca doručil súdu prvej inštancie návrh na zmenu žaloby na plnenie, zaplatenie sumy 11 234,30 eura až dňa 28. 05. 2018, t.j. po uplynutí premlčacej doby. Z tohto dôvodu žalovaný opodstatnene vzniesol námietku premlčania.

13. V danej veci je bez akejkoľvek pochybnosti nesporné, že žalobca je zákonným dedičom po poručiťkovi U. Kocianovi. Za situácie, že U. O. bol v čase smrti majiteľom vkladu na vkladnej knižke v podiele 1, oprávnené žalobca zdedil sumu zodpovedajúcu tomuto podielu. Keďže však žalovaný, ako závetný dedič po poručiťke Y. P., osvedčením o dedičstve zdedil aj sumu, ktorú mal zdediť žalobca, je nepochybné, že túto sumu musí žalobcovi vydať. Taktiež je nesporné, že v danej veci žalobca nie je pravým oprávneným dedičom (nebol dedičom po Y. P.) v zmysle ustanovenia § 485 Občianskeho zákonníka, avšak aplikujúc toto ustanovenie per analogiam, keďže možno konštatovať, že žalovaný je nepravým dedičom v časti sumy 11 234,30 eura (t.j. 1 podiel úspor na vkladnej knižke, ktorej bol spolumajiteľom poručiť U. O.) a túto sumu síce právoplatným osvedčením o dedičstve po poručiťkovi U. O. zdedil žalobca, avšak žalovaný, ktorý si túto sumu prisvojil, ju odmietol vydať. Z tohto dôvodu je žalovaný povinný oprávnenému dedičovi vydať majetok, ktorý neoprávnené získal titulom dedičstva.

Ustanovenie § 485 umožňuje oprávnenému dedičovi žalobou uplatniť svoje právo na vydanie majetku získaného z dedičstva a to do troch rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa dedičské konanie skončilo. Aplikujúc preto per analogiam toto ustanovenie, je žalovaný povinný vydať žalobcovi sumu 11 234,30 eura, ktorá suma predstavuje 1 podiel poručiteľa U.a O.a na vklade na predmetnej vkladnej knižke.

14. Žalovaný v priebehu konania vzniesol námietku premlčania argumentujúc tým, že pôvodne sa žalobca domáhal vydania vkladnej knižky a návrh na zmenu žaloby predložil súdu prvej inštancie až dňa 28. 05. 2018 a preto je nárok žalobcu premlčaný.

14.1. Túto námietku premlčania vzniesol žalovaný už v priebehu konania na súde prvej inštancie. Súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku touto námietkou premlčania zaoberal a nárok žalobcu nepovažoval za premlčaný a námietku premlčania neakceptoval. Dôvodil tým, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 25. 08. 2014 domáhal nariadiť povinnému umožniť žalobcovi výber jeho podielu z predmetnej vkladnej knižky č. XXXXXXXXX/XXXX SPOROKNIŽKA KAPITÁL podľa osvedčenia o dedičstve č. D/160/XXXX Dnot 244/XXXX-K do piatich dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Z obsahu žaloby jednoznačne vyplýva, že sa domáha dedičstva, vkladu vo výške 11 234,30 eura od žalovaného tak, ako to vyplýva z vyššie uvedeného dedičského rozhodnutia po jeho otcovi U. O.. Je pravdou, že žalobca sa domáhal písomným podaním, doručeným súdu prvej inštancie dňa 23. XX. 2017 zmeny žalobného petitu a žiadal od žalovaného vydanie sumy 11 234,30 eura s ročným úrokom z omeškania vo výške 5,15% od 01. XX. 2014 do zaplatenia. Predmetnú zmenu žaloby súd pripustil uznesením zo dňa 17. 07. 2018. Súd prvej inštancie skonštatoval, že v zmenenej žalobe si žalobca na základe tých istých skutočností, ako boli opísané v žalobe, uplatňuje nárok na zaplatenie sumy 11 234,30 eura.

14.2. Zmenu žaloby upravuje ustanovenie § 139 až § 142 CSP.

Podľa § 139 CSP žalobca môže počas konania so súhlasom súdu meniť žalobu.

Podľa § 140 ods. 1 CSP zmenou žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia zmenou žaloby je i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe. Podľa ods. 3 tohto ustanovenia za zmenu žaloby sa nepovažuje úkon žalobcu, ktorým mení uplatnený nárok, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

14.3. Zmena žaloby je prejavom dispozičnej zásady, ktorá je typická pre sporové konanie a umožňuje strane, aby modifikovala svoj žalobný návrh. Zmena žaloby je dispozičný procesný úkon, nie je prostriedok procesného útoku alebo obrany. Za zmenu žaloby sa považuje návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo (kvantitatívna zmena), návrh, ktorým sa uplatňuje iné právo (kvalitatívna zmena), alebo podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe.

14.3.1. V predmetnom konaní však ani jedna z týchto podmienok splnená nebola, nakoľko z obsahu pôvodnej žaloby jednoznačne vyplýva, že sa domáha, aby mu žalovaný umožnil vybrať z vkladnej knižky sumu 11 234,30 eura. Návrhom na zmenu žaloby zo dňa 23. XX. 2017 tento žalobný návrh iba upresnil tak, že žiada vydanie sumy 11 234,30 eura od žalovaného, avšak na základe tých istých skutočností, ako bola pôvodne podaná žaloba. Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o tom, že nedošlo k zmene žaloby, ale iba k upresneniu žalobného petitu, ktorý však žiadnym spôsobom pôvodnú žalobu nezmenil a ani nevychádzal z iných právnych či skutkových okolností, ako boli uplatnené v pôvodnej žalobe.

14.4. Na základe týchto skutočností, keďže odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatoval, že k zmene žaloby nedošlo, bol nárok žalobcu uplatnený žalobou, doručenou súdu prvej inštancie dňa 26. 08. 2014, v rámci plynutia premlčacej lehoty. Berúc do úvahy per analogiam ustanovenie § 485 Občianskeho zákonníka, oprávnený dedič je oprávnený domáhať sa svojho nároku v zákonnej trojročnej premlčacej lehote, ktorá začína plynúť právoplatnosťou rozhodnutia o dedičstve, ktorým neoprávnený dedič nadobudol dedičstvo oprávneného dediča. Osvedčenie o dedičstve po poručiťke Y. P. nadobudlo právoplatnosť dňa XX. 06. 2014 a žaloba žalobcu bola súdu prvej inštancie podaná dňa 26. 08. 2014. Z tohto dôvodu námietka premlčania vznesená žalovaným nie je dôvodná.

14. Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vo výroku vecne správny potvrdil.

15. Ustanovenie § 387 ods. 3 CSP ukladá odvolaciemu súdu vysporiadať sa s podstatnými námietkami odvolateľa uvedenými v podanom odvolaní.

XX. Odvolateľ v podanom odvolaní namieta procesné pochybenie súdu prvej inštancie, ktorého sa dopustil tým, že nevyzval žalobcu na odstránenie väd podania, žaloby, nakoľko žalobný petit tak, ako ho uviedol pôvodne v žalobe, je nejasný, neurčitý a nezrozumiteľný. Súd prvej inštancie napriek tomu pokračoval v konaní.

XX.1. Odvolací súd k tejto námietke odvolateľa iba dodáva, že súd prvej inštancie na základe podanej žaloby, jej obsahu a navrhovaného petitu vedel o čom má konať a aj ak petit žaloby, ktorý navrhoval žalovaný nebol úplne presný (žalobu podával sám, bez právneho zastúpenia a bez právnického vzdelania), z obsahu žaloby jednoznačne vyplývalo, že sa domáha umožnenia zo strany žalovaného vybratia sumy 11 234,30 eura z vkladnej knižky, ktorej spolujiteľom bol jeho otec, poručiteľ a ktorú sumu zdedil osvedčením o dedičstve po otcovi. Návrh na zmenu petitu žaloby, ktorú žalobca doručil súdu prvej inštancie dňa 23. XX. 2017 nie je možné v pravom slova zmysle považovať za zmenu žaloby, keďže samotný žalobný petit vychádza z tých istých skutočností, ako vychádzal pôvodný žalobný petit, išlo iba o upresnenie žalobného petitu. Z tohto dôvodu námietku odvolateľa vyhodnotil ako účelovú a nedôvodnú.

XX.2. Odvolateľ ďalej v podanom odvolaní predmetný úkon poručiteľov - vloženie úspor na vkladnú knižku - hodnotil z pohľadu solidárnych veriteľov a aktívnej solidarity, tvrdiac, že spoluveritelia nemajú zákonný nárok na rozdelenie prijatého plnenia, takýto nárok môže byť založený len ich vnútorným vzájomným pomerom. Tvrdí, že žalobca nepreukázal existenciu dohody medzi U.E. a Y. P., z ktorej by vyplývalo žalobcove právo na polovicu finančných prostriedkov z vkladu na vkladnej knižke.

XX.2.1. Tieto úvahy o solidárnych veriteľoch a aktívnej solidarite, resp. o existencii dohody medzi poručiteľmi, z ktorej malo vyplývať právo žalobcu na polovicu finančných prostriedkov odvolací súd vyhodnotil ako právne bezpredmetné v danej veci, keďže titulom pre nadobudnutie finančných prostriedkov stranami sporu bolo dedičstvo. Nie je tu dôvod hovoriť o spoluveriteľoch, či aktívnej solidarite. Z uvedeného dôvodu odvolací súd túto námietku vyhodnotil ako bezpredmetnú a neopodstatnenú.

XX.3. Odvolateľ namietal, že súd neprihliadol na vyhlásenie Y. P. ako na prejav vnútornej dohody spoluveriteľov vo vzťahu k peniazom na spoločnom vklade v záвете, v ktorom Y. P. vyhlásila, že jej U. O. peniaze daroval.

XX.3.1. Túto námietku odvolateľa hodnotil už súd prvej inštancie, zaoberal sa ňou a v odôvodnení napadnutého rozsudku sa podrobne zaoberal, prečo darovaciu zmluvu považoval za neplatnú. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o neplatnosti prípadnej darovacej zmluvy, avšak nie z dôvodu nedodržania písomnej formy podľa zákona o cenných papieroch, nakoľko mali byť darované peňažné prostriedky na vkladnej knižke a nie vkladná knižka, ale z dôvodu, že existencia darovacia zmluva ústnou formou nebola preukázaná žiadnym dôkazom. Z uvedeného dôvodu aj túto námietku odvolací súd vyhodnotil ako účelovú a neopodstatnenú.

XX.4. Žalovaný v závere podaného odvolania žiada, aby odvolací v prípade, ak nevyhovie jeho odvolaniu, povolil splatiť dlžnú sumu žalobcovi v splátkach, nakoľko nie je vo finančných možnostiach a schopnostiach žalovaného túto sumu mu naraz zaplatiť, keďže ju spotreboval.

XX.4.1. Tejto žiadosti žalovaného odvolací súd nevyhoviel a to z toho dôvodu, že žiadosť žiadnym spôsobom nezdôvodnil, pričom vedel, že takéto konanie prebieha na súde od roku 2014 a za šesť rokov sa mohol pripraviť na skutočnosť, že bude musieť žalovaného sumu 11 234,30 eura zaplatiť.

31. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací podľa ustanovení § 396 a § 262 ods. 1 CSP, úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. O výške trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 1 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej

zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).